

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru maramureș pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măceșarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măceșarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octombrie-Decembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiunile postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cere.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Septembrie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzi cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 4729 Scol.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterali din arhidieceșă.

S'a observat din partea acestui consistoriu, că unele comune bisericesci din acel tract protopresbiteral încă nu și-au procurat prescrierile condice școlare, promulgate prin cerculariul de aici ddo 29 Septembrie 1883 Nr. 3898 Scol., fără de cari controlarea frecventării școlii și a progresului în învățământ, apoi compunerea exactă a datelor statistice școlare, nu e posibilă.

Drept aceea tit. Dta primesci însărcinarea a conserie numai decât pe acele comune bisericesci, cari nice până acum nu și-au procurat preamintitele condice, și ale îndatora ca în termen de 8 zile să așternă la oficiul protopresbiteral prețul condicelor, cari apoi tit. Dta le vei procura fără amânare, și le vei distribui spre imediată folosire.

Întimplându-se ca vre-una din comunele bisericesci să nu aibă la moment bani gata disponibili, vei îndatora pre concerninta epitropie parochială, ca în termen de 14 zile să procure suma necesară

pentru cumpărarea condicelor, și vei îngriji cu tot deadinsul ca această dispozițiune să se execute.

La tot cazul acest consistoriu va insista la stricta controlare a frecventării școlii, și va pretinde dela organele școlare esacta împlinire a datorinței lor în acest merit. În special nu se va mai lua în considerare pe viitoriu aceea escusă, că comuna bisericescă nu a procurat condicele școlare și tipăriturile (blanchetele) de lipsă, ci se va procede cu toată rigoarea legii în contra acelor funcționari, cari nu și vor împlini datorința în ce privește ținerea în evidență a frecventării școlii.

Cu deosebire primesci tit. Dta însărcinarea, ca conform ordinațiunii acestui consistoriu ddo 10 Noiembrie 1883 Nr. 4561 Scol. să așterni aici regulat și în modul prescriș conșpectele școlare și sumaricele lunare despre absențele nejustificate dela toate școlile din acel tract. Având învățământul a se începe negreșit cu 1-a Octombrie în fie-care școală populară din tract, tit. Dta cel mult până la 15 Noembrie vei așterne aici conșpectul școlar pe luna lui Octombrie, și vei urma astfel în toate lunile până la finea anului școlastic. În contra directorilor locali și a învățătorilor, cari nu și vor așterne la timpul școlii datele necesare pentru compunerea conșpectelor școlare, vei procede cu rigoare; ear în casuri de neglijență evidentă sau chiar renitență vei relaționa fără amânare acestui consistoriu, spre a se lua de aici măsurile disciplinare necesare.

Din ședința consistoriului arhidieceșan ținută în Sibiu la 20 Septembrie 1884.

Nicolau Popea m. p.,

archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Față de scorniturile tendențioase din „Gazeta Transilvaniei” și „Luminătorul” în cestiunea conșpectului nostru național bisericesc, susținem întru toate comunicatul nostru autentic din Nr. 109, despre a căruia adevăr credem că în curând se va convinge publicul și pe altă cale.

Onestitate țiaristică.

În numărul 128 al „Tribunei” un pretins preot dela sat se ocupa din nou cu țiarul nostru „Telegraful Român.”

Ca și fratele său de meserie „Mai mulți preoți din tract” „preotul dela sate” încă și-a pus în cap a discreta țiarul nostru, se înțelege tot pe calea

fratelui său de meserie, cu însinuări malițioase și tendențioase.

Acest „preot dela sate” se pare a fi nu de religia noastră, și om cu totul strein de trecutul țiarului nostru, căci el însinuă „Telegrafului Român” lucruri întemplate pe timpul, cand actualii bărbați dela „Tribuna” aveau în mâna lor soarta țiarului „Telegrafului Român” și prin el sēmănu discordanță și ură între oamenii bisericei noastre, loveau cu tină în toți, despre cari credeau că judecă altcum și nu după cum acești bărbați doriau să judece lumea.

Cele scrise la adresa „Telegrafului” sînt bîrfele, cari nu mai prind nici la copii din școală.

Ele nu sînt scrise de „preot dela sate”. Mai puțin este acel preot credincios al bisericei noastre ortodoxe.

S'a înființat adevă aici în Sibiu un țiar cu programă espressă de a lovi în „Telegraful Român” și prin el în arhierul bisericei noastre.

Programa începe a se pune binișor în aplicare. Caracteristic este că toate acestea se fac de după spatele preoției noastre dela sate. Mai întâi au urmat „Mai mulți preoți din tract” la Sibiu, acuma vine „Un preot dela sate” și bieții nostri preoți dela sate în nevinovăția sufletului lor se vor fi gîndind la povestea cu vulpea, care a mîncat găina, și a uns apoi botul purcelului. Și aceasta numai pentru ochii lumii.

Bîrfele de până acuma sînt numai o parte a pogramei puse în lucrare.

Deci: înainte!!!

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Brașov, 23 Septembrie v. 1884. Domnule Redactor! E obicei — ba mai mult ca obicei — e datorie creștinească a se sîrba aici ziua de sfînta Sofia, care este patroana școlilor noastre centrale române. În cea dintâi Duminecă după ziua, în care cade S. Sofia se face numita ceremonie școlară ca să nu se peardă o zi de prelegeri. Astăzi au loc aceasta ceremonie a anului de față. Relevarea momentelor principale ale festivității din cestiune, cred că nu vor fi de puțină însemnătate, de oare ce între altele un interes mare — interesul cultural — este scopul final al acesteia. Eată dar punctele mai însemnate ale sîrbătorei noastre de azi.

După esortatiunea obicinuită în școală, merg rînd în rînd toți elevii și elevele institutului la ora 9 a. m. la bi-

FOIȚA.

În feriile Paștilor.

(Amintiri de călătorie.)

(Urmare.)

Dar nitasem să ve spun ceva. Noi doi cari întreprinsesem excursiunea până aci n'am mai ședut călare, decînd eram. Primirăm dar primele instrucțiuni dela ospitariul nostru Trică, (care era iscusit în d'ale călăritului) preumblîndune în sus și jos în ogradă ca 3 heroldi din veacul din mijloc, cu instructorul nostru în frunte. O oaie nu putea fi mai blîndă ca aste dobitoace. Deci de sine se înțelege, că ajunsem degrabă a constata, că știm călări, fără a înțelege de unde atîta iscusință, cînd n'am ședut încă nici cînd călare. Pricina — vedeți DV. — erau caii și nu noi. O pășisem cu călăritul ca sîrbul cu un-gurește, îl înțelese pe acela, cînd i grăi în limba lui neaoșă (dar ticsită de slavonisme) și lovinduse peste frunte strigă: vai de mine, am îmbetrînit și numai acum vîd, că știu și ungurește!.

Maica pretenului nostru ne încarcă cu merinde de tot soiul, ca să avem pe cale până vom ajunge la vr'un sat, căci nimeni n'are așa poftă de mîncare ca drumețul.

Cu trei cruci și un Doamne-ajută am plecat. Trică mergea înainte, Sică după el, eu eram înapoi.

Era o drăguță de vreme, de-ți creștea inima în pept de plăcere.

Cîntecul de dimineață a paserilor din codru așa suna de frumos în aerul limpede și liniștit al primăverii. Soarele se ridicase ca de o suliță peste hotar și rațele lui aurii învăliau codrul, plaiul și casele satului într'o lumină minunată. Era o priveliște despre care numai în povești de feți frumoși și cosindene poți ceti.

Fermecați de lucrurile mărețe a mânilor Dumneșesci, ședeam tăcuți pe călușeii nostri, cari și ei mergeau tăcuți, poate încă și mai tăcuți ca noi.

Ajunserăm afară din comună și începurăm a ne sui la deal pe un drum binișor bătut.

Pe deal mergeam tot în pas, pîn ce am ajuns și un platon deschis. Mi se urăse de atîta trîndăvie în pașii cailor nostri.

— Dai bătă calului, măi! Haid' facem un galop — țic eu. Și puserăm o dragă de bătăie pe bietele gloabe, că dacă near fi vîdut badea George, ce facem cu dobitoacele lui, lă judecată ne-ar fi traș, — nu alta. Și fugiau cai nostri de mîncău pămîntul; dar numai până-i usturam cu bătă, ear după aceea nici că le păsă. Dar cum să le pase, cînd badea George altmîntre, decînd în pas, decînd e nu i-a mînat.

Și aveau cai nostri ca și alții năravul lor. Adevă: nu-i puteai mîna altmîntre decînd în ordinea

mai sus amintită. În cap să fi tocat pe Marghioala mea (așa am botezat-o), nu-ți mergea înaintea Cocolinei, și nici asta înaintea Dărdalei. Așa s'au trezit bietele, decînd poartă merinde pela stîni: Dărdala înainte, Cocolina în urma ei și Marghioala mea la coadă. N'aveai ce să le faci; vorba aceea: năravul din fire n'are leuire.

Trecurăm preste satal R., ca jidovii prin marea roșie, — mulțămînd lui Dumneșeu că nu și-au lăsat bietele noastre dobitoace ciolanele în glodul într'a-devăr diluvial.

N'am avut poftă a ne opri în sat. De o parte glodul, de alta „vecinica pomenire” a unui biet muritor, ce ne suna la ureche din țintirimul învecinat, tocmai cînd ne socoteam ce să facem, — mergem mai departe sau rîmînem.

Glod, moarte, țintirim, vecinica pomenire!!... Haid, haid să eșim d'aci!... Nu ne oprim pînă în P. — țisei; și în curînd ajunsem afară din comună. Pecăt de stranie era comuna, pe atîta de minunat era în hotarul ei.

În dreapta noastră se ridicau nește movile stîncose acoperite cu muschiu verde întunecos, la stînga dealurile cu codri înverziți într'un verde deschis, la poalele lor, între drum și dealuri deci de isvoară cu apă limpede ca diamantul șiruiau pe petricele netede, alcătuiind un părăuș, ce aluneca ca un șerpuleț argințiu la vale.

serică în frunte cu amândouă steagurile scolare, cari dau ne-sfârșitului conducător un aspect foarte imponent și sârbătoresc.

În biserică la ieșirea cu sfințele daruri un pomelnic, carele se părea că nu se mai sfârșește, stoarse din pepturile celor de față câte un oftat plin de pietate, — erau numele fericitelor decedați, cari și seacă fără nici o erufare puterile lor atât corporale și materiale cât și spirituale pentru înălțarea și prosperarea institutului nostru de aici. De peatră ar fi trebuit să fie inima aceea, carea să fi rămas nemșcată la auzul unui act ecspiativ ca acesta. — După încheierea sfintei liturgii s'a făcut părăstas pentru sufletele re-positaților înduși în pomelnicul numit; în urma cărui parastas o luarăm cu toții în procesiune spre gimnasiu în ordinea următoare; elevele apoi elevii institutului cu steagurile scoalei, întreg corpul didactic dela numita școală, cinci prapopore frumoase ale bisericii sfântului Nicolae, ministranții ceremoniali cu cruci și cu făclii, preoții pontificați, cari au fost: P. protopresb. J. Petric, P. catechet Bartolomeiu Baiulescu și Păr. Vasile Voinea, în fine urmă mare mulțime de popor.

Aceasta procesiune în privința numerică încă a fost atât de impunătoare încât cei dintâi erau la școală, iar cei din urmă abia eșau din biserică în distanța cea nu prea mică care desparte biserica de școală. În sala cea mare a edificiului scolar s'a săvârșit sfințirea apei.

Înainte însă de încheierea rituală a sfințirii apei, adecă înainte de cântarea „În Iordan botezându-te tu Doamne...“ dl profesor Andreiu Bârșanu, urcând scările tribunei, rostii o cuvântare pecăt de instructivă pe atât și de pătrunzătoare. De aceea nu pot înțelăsa, ca să nu reproduc dintr'ansa, a ceea ce am putut prinde în memorie la auzul aceleia.

Tema cuvântării numite a fost: Legătura, ce trebuie să existe între casa părintească și școală. În această temă a tractat mai întâi educațiunea în casa părintească, dîcînd între altele: Acasă și capătă copilul primele impresii; dela acestea atârna tot edificiul educațiunii ulterioare, — a tractat apoi educațiunea din școală și în fine, necesitatea de a sta acestea în completă armonie și nedeslipită legătură una cu alta. Din cele desvoltate a scos unele concluziuni foarte instructive, cari în resumat sunt următoarele:

1. Un părinte, când își aduce pe fiul său la școală, să descopere învățătorul fără nici o rezervă toate defectele copilului, căci numai așa poate tracta învățătorul pe copil în modul cel mai rațional, în direcțiunea adevăratei educațiunii. Exemplu: Un bolnav, care nu descopere medicului toate amănuntele boalei sale, cum va putea acela, să-i afle medicamentul adevărat pentru tămăduire?

2. Tatăl elevului să se pună în legătură cu învățătorul ca să afle purtările fiului său, ca să se poată îndrepta, ce ar fi de îndreptat; pentru că, negreșit, ceea ce n'a putut face unul, vor putea face doi. Numai testimoniile și conduitele scolare nu sunt de ajuns, pentru de a se convinge părinții despre toate cărările călcate de fiu lor. Dacă nu și vor putea lua părinții informațiunile necesare, verbal, atunci nu rămâne alta decât a și le procura în scris.

3. Autoritatea învățătorilor față de elevi trebuie să fie mai pre sus de toate, deci părinții să nu cătească nici acasă, nici într'alte locuri în fața fiilor lor asupra învățătorilor și cu atât mai puțin să discute și să accentueze defectele lor.

4. Când învață scolarii unele sau altele din obiectele de învățământ, să nu discurgieze pe copil cu observări de felul acestora: „nu scim, la ce mai spargeți capul cu astfel de lucruri!“ „Ce lipsă veți mai avea și de acelea fleacuri?“ și altele ca acestea.

5. Părinții, când își trimet pe copii lor la școală în streinățate, să bage bine de seamă, pe a le cui mâni și-i încredințează, ca să nu se zădărnicească prin lipsa de supraveghere sau prin conducere rea toate stăruințele atât ale părinților cât și ale învățătorilor. Intrând scolarul în nește

societăți rele, îndată se căute nește mijloace de a-l pune sub o inspecțiune adevărat educativă.

În punctul acesta a culminat însemnătatea acestei sârbători. Dea Ddieu, să prindă rădăcini puternice aceste precepte educative în inimile părinților tinerimeii neamului nostru!

După cuvântare se stropiră cei prezenți cu apă sfințită încheindu-se ceremonia acestei însemnate di.

O calamitate însă pe lângă toată splendoarea acestei festivități me face ca să nu pot înăduși în peptul meu o nemulțămire, cari se estinde asupra tuturor, cari cercetează frumoasa sală a institutului nostru la astfel de ocaziuni, calamitatea adeca, că nu se poate a se sui public și pe galeria numitei sale sub cuvânt, că ar fi slabă, ca să nu se rupă, astfel în cât sunt siliți oamenii a se îndesuși în îngustul spațiu din partere; ceea ce nu poate fi potrivit din nici un punct de vedere. Și oare nu s'ar afla în lumea aceasta nici o modalitate de a se delătura o astfel de calamitate? G.

Rășnov, 24 Septembrie 1884. Dle Redactor! În zilele acestea este foarte împopulat opidul Rășnov. Atâta lume dăscălească ca acuma doară nici odată n'a fost concentrată aici, astfel încât chiar popoului, neobicituit cu astfel de întruniri, i pără lucrul acesta cu totul straniu.

Este timpul adunării generale a „Reuniunii învățătorilor români“ din districtul X. al Brașovului. — O petrecere foarte veselă au improvisat cu această ocaziune învățătorii pentru Rășnoveni și pentru oaspeții streini între cari și reverendis. d. protopresbiter al Brașovului I. Petric, redactorul „Gazetei Trans.“ și câțiva profesori dela gimnasiul român din Brașov împreună cu dl director, ca president al Reuniunii învățătoresci. Voiu descrie decursul numitei producțiuni arangiate de corporațiunea învățătorescă, ce a alergat la acest loc din părți îndepărtate.

Cât se atinge de mișcarea internă a Reuniunii învățătoresci precum și de ospitalitatea Rășnovenilor față de învățători, cred, că biroul Reuniunii și va face datoria la timpul său.

Tănărul și zelosul nostru artist în musică dl Iacob Murășan, profesor la gimnasiul român din Brașov, n'a pregătit a se repede pentru ziua de ieri (23 l. c.) până aici de odată cu învățătorii din Brașov, pentru de a arangea în pripă producțiunea musicală numită mai sus. Într'adevăr, cu cât de improvisat a fost arangiamentul acesteia cu atât mai mare impresiune s'a produs în inimile asistenților. Programul a fost următorul: 1. „Sub o culme de cetate“, cor bărbătesc, executat de învățători; 2. „Ciobanul“ de G. Dima solo, executat de dl inv. Z. Butnar; 3. „Român verde ca stejarul“, cântec din opereta lui Porumbescu. „Craiu nou“, bariton solo cu cor mut, executat de învățători; 4. „Dormi copilă“, solo, executat de Z. Butnar; 5. „Apa trece petrele râmân“ de Milo, solo, executat de Z. Butnar; 6. „O doină“, executată pe clavier de dl dirigent Iacob Murășan.

Toate piesele au fost executate cu toată precisiunea, încât tot publicul a rămas pe deplin mulțămît; cu deosebire piesa „Român verde ca stejarul“ a plăcut atât de mult încât, ne încetând aplausele, s'a aflat necesitate, ca să se mai execute odată.

După terminarea programului a fost masă comună la care s'au ridicat mai multe toast, dintre cari nu pot lăsa neamintit pe cel întonat de notarul comunal local Franz Reimesch.

Cu mare însuflețire a rostit acesta toastul său în limba germană cam de cuprinsul următor: „O mare nedreptate a fost împregiurarea, că au fost subjugăți și apăsați românii, cari se trag din mareașta ginte romană, — dar și eu me trag din mareașta ginte germană“ — dîcînd dînsul. „Cultura însă aduce lumină și lumina libertate.“

omul meu, dar el clăti numai din cap și pe urmă nu mai voi să creadă, căs dei noi, dîcînd căs uniât. L'am lăsat, aducîndu-mi aminte de cuvintele marelui Frideric: „Jeder werde seelig nach seinem Fason.“

Scoala e după tipul bisericii; o zidire solidă cu 'ncheperi spațioase de a dragul să ședî în ea.

Am fost deplin mulțămîți de cele ce vedusem. Era Dumineca Tomii. Va să dîcă îndoit prasnîc: sârbătoarea Domnului și memorabila di când a dîs mîntuitorul indoielnîcului său învățăcel Toma: „fericit cel ce va crede și nu va vedea!“

Și fiind dar așa un prasnîc însemnat, după prânș se umplă piața de fete și neveste cari se găteau de joc. Bărbați nu prea puteai vedea. Ficiorii pe vremea aceea la munte, de unde numai pe la sftul Petru se 'ntore. Țigani cântau o horă și româncuțele cu câți-va ficiori, ce erau pe acasă formară un brău de cuprindeau jumătate din piaș.

Noi ședeam la o masă lungă, pusă în fața jucătorilor și priveam la hora. Vinul curgea, țigani cântau: cheful ajuns la culme. Bătrânii satului ne 'ndemnau, (nu era vreme de 'nbiate) —, ne apucarăm si noi la joc și nu ne mai oprirăm, pîn' ce și-a rupt țiganul și ultima strună de mult ce o frecase cu arcușul incovoiat.

Numai sara ne pută risipi pe la ale noastre. Ne-am culcat cu gândul să ne sculăm de dimineașă și s'o luăm îndărăt spre S.

„Prin cultură a ajuns așa dară și poporul român la libertatea; propagatorii culturai unui popor sînt învățătorii, să trăiască propagatorii culturai popoului român!“ Dintre celelate toast pronunțate la această petrecere mai cu foc și mai pătrunzător a fost al dlui Dr. Aurel Murășan.

După ridicarea mesei s'a jucat cu multă vioiciune până tîrziu în noapte, depărtîndu-se toți participanții cu cea mai deplină mulțămire.

Venitul curat al acestei producțiuni a fost de 15 fl. 40 cr. care s'a adăugat la averea Reuniunii învățătoresci. M.

Lupșa, 25 Septembrie 1884. Dnule Redactor! Nu odată foile maghiare au cutezanța de a buciama în lumea mare, că popoarele de sub coroana sântului Stefan se bucură de o libertate ne mai pomenită. Pe când ei susțin aceasta în teorie, în practică nu lipsesc de a ne jigni în desvoltarea noastră națională.

Ne sunt cunoscute ordonanțele în virtutea cărora și dispozițiunile legii cari ne erau în cât-va favorabile sau sistat, numai de dragul exclusivismului maghiar. Această stare de lucruri trebuie să revualte inima ori cărui român, care mai ține cătuși de puțin la naționalitatea sa.

Ca pretutindenea, astfel și în părțile noastre fanatismul nu cunoaște margini.

Bine știind că între comunele de pe Arieș, comuna noastră are puține venituri, s'au aruncat ca leul asupra pradei sale și le-au stors sub un pretest și altul. Se înțelege că la aceasta nu puțin au contribuit și ignoranța oamenilor, precum și semidoctia cei atât de periculoși ai comunei noastre.

Începînd de câți va ani domnii dela comitat voind a ridica o școală reală în Turda, pretind o anumită sumă de bani dela fie care comună. De oare-ce și așa comitatul nostru este în maioritate românesc ar urma, ca limba de propunere să fie cea românească. Ne temem însă că vom fi lipsiți chiar și de o catedră pentru limba română bună-oră cum seau întemplat celor din Deva, cari pre lângă toate petițiunile nu au putut ajunge acolo ca să li se sistemiseze un post pentru catedra română.

Dînsii trag banii dela noi pentru a-și ridica institute de cultură, eară din bugetul nostru comunal șterg sumele pentru salarisarea învățătorilor. Aceasta e dreptatea și libertatea ungurescă cu carea atâta se fălesc șovenisti? Au nu știu dînsii că în lume nimic nu e statornic și că așî mîne pot să aducă împregiurările cu sine, o schimbare radicală a lucrurilor, și atunci și lor li se va măsura, cu aceea măsură cu carea au măsurat și dînsii altora?

Ca să pot fi înțeles de stimatul public voi aduce un cas concret, din care ne putem convinge de simțemîntul de dreptate de care sunt predominăți toți maghiarii.

Comuna noastră, carea cu mari sacrificii a ajuns la o stare bunîçoară, așa încât astăzi sub o manipulare bună ar putea să meargă departe, în cele din urmă a adus hotărîre în reprezentanța comunală, ca să se deie din alodiul comunal o sumă de bani ca ajutoare la salariile învățătoresci.

Aceste sume înducîndu-se în bugetul comunal au fost respinse dela comitat nu știm din ce motive. Dar ce mai și întrebăm după motive când față cu acestea, interesele maghiare sunt mai pre sus de toate.

Noi suntem de credință, ca cei dela putere, ca partea cea mai însemnată a muncii lor ar trebui să

însă „homo proponit“!...

Dimineașta cari ne erau odichniți, timpul plăcut ca și eri, ear în zarea nu tocmai îndepărtată se vedea sclipind tinicheaua turnurilor din orașelul M.

— Știți ce? să nu mergem încă îndărăt; haid dăm o raită prin orașelul acela, ce se vede aci, ș'apoi făcînd un încunjur pela prietînul nostru Sîmion din T. să ne întorcem la S.

Toți primiră propunerea mea, care se vede că cuprindea în sine dorințele noastre unanime.

Ne luarăm dela casa unde eram adăpostiți călări și pornirăm în sus pe marginea unui rîu ce traversa comuna. Prietînul nostru B. ne petrecea pe jos.

Suindune așa la deal, într'un loc fiind cărarea foarte strîmtă, eram nevoiți a intra în apă. Un bolovan mare ne închidea calea. Eapa ai cu sluşba împărătească trecu cu greu peste el, Cocolina asemenea, Marghioala mea nu mai putu, se împedecă și cădu în genunchiu, ear eu zup în apă. Me ridicai iute 'n picioare: nu-mi era atât de mine, ca de eapă, căci badea Gheorghe ne spuse că de-i stricăm vitele, 40 de fl. plătim dupa fie-care. Me uitai la ea. Nici că-i păsa; ședea în apă ca o rașă, și de n'o apucam doi inși trîgîndu-o unul de cap, altul de coadă, nu și s'ar fi mișcat pentru bunul lumii.“

(Va urma.)

Locul era ca „o gură de rai.“ Ne-am pus la popos. Am scos merindele și las că leam vîdut de rînd.

După ce zăbovisem ca un 1/2 de ceas, ne-am căutat ear de drum. Tot la deal și ear la deal, până se ivi în fața noastră ascunsă între munți P., o comună mare, bine orgânisată cu 2 biserici, o școală capitală cu vr'o 3000 de locuitori români.

Întrebînd de locuința prietenului nostru student B., un băiat ne conduse la el. În curînd toată tinerimea locală fu avisată de sosirea acestor trei oaspeți; și așa pornirăm cu mare alai să vizităm memorabilitățile comunei.

Am cercetat biserica cea veche alcătuită din bârne îngrite de cerneala timpului. O înfășurare sinistră, serioase aveau acele odașdii vechi, potire de lemn și icoane din vremurile trecute.

Biserica cea nouă e una dintre cele mai frumoase biserici, ce am vîdut prin comune române și cu ferestri înalte, peste cari lumina străbate cu prisosință în internul spațios. Și ce-mi părea cu deosebire bine: icoanele lucrute de un penel dextru în spirit modern.

Lucru ciudat! Poporul nostru și se 'nchină mai cu drag acelor schimosituri dela Nicula, decât icoanelor făcute cu un gust oare care estetic. Acele's ortodoxe, — aste li s'prea păpiștașe. Un bătrân, ce era cu noi chiar imi spuse asta despre icoanele bisericii celei noue. Am vrut să l'capacitez pe

aibă, ingrigirea de soartea popoarelor de care ei nici nu visează.

De ce oare nu șterg din buget și suma aceea, carea o cer dela noi pentru scoala proiectată în Turda? Nu e de ajuns că noi nu cerem dela dănișii nici un ajutoriu, știind dela început că zădarnică ar fi încercarea noastră, ei trec chiar și preste aceasta și nu ne permit a ne folosi de proprietatea noastră.

Unde e libertatea, carea din occidentul Europei răsărind se răspândește preste toate țările, și după carea insetară atât de mult toate popoarele? Au perit, s'au stins de pre aceste locuri, unde s'a vărsat mult sânge pentru redobândirea ei. Ar fi timpul ca odată să se ridice vëlul, care acopere ca o ceață situațiunea statului nostru, și Europa se vină la cunoștința lucrurilor de aici. Suntem siguri că atunci toate visurile maghiarilor ar dispărea, ca umbra dinaintea soarelui, și fantasia lor nu s'ar aventura în regiuni așa înalte. *Un bătrân.*

Mulțămită publică.

Pentru loteria arangiată din partea „Reuniunii femeilor române din Sibiu” au mai încurs următoarele obiecte:

Dna Emilia Tilea n. Raț, colectantă; dna Emilia Sasu n. Tilea, 6 servete; Anica Vandor, 1 ștergar; Ana Roman, una merindeață; dăoara Maria Șerban, 1 covor de pat țesutură de casă; Anica Șerban, 1 șorț; dna Aurelia Șerban n. Tilea, una pânzătură; dăoara Cornelia Tilea, materie pentru o sofă, țesetură de casă; Mariska Kalin, una pânzătură; Sofia Raț n. Șerban, una cătrintă; Maria Tiței, una mărindeață; Niță Tiței, una merindeață; Ana Fetean, 1 ștergar; Nonica Bojan, una merindeață; Lina Bojan, una merindeață; dna Maria Moldovan n. Bucșa, una pânzătură de cafea și 6 servete; Ana Mica n. Catona, 2 ștergare; Ioana Moldovan n. Boiu, 1 ștergar; dăoara Eugenia Moldovan, 1 acoperitoriu de lampă; dăoara Cornelia Ciceiu, una mapă de părete, 1 țitoriu de orologiu; dna Carolina Muntean, n. Edle von Dessovici, 1 blid pentru fructe, una tasă pentru bilete ambele din majolica; dna Constanța P. Barcian, una pânzătură pentru masă; dnul George Popescu, 1 ștergar (vël) pentru cap din borangic cu fir; dna Ana Berinde n. Marina, una traistă din lână, 1 șorț italian mic, 1 șorț italian mare, 1 șorț italian brodat pânură din lână pentru 1 cătrintă, toate țesetură proprie; dna Maria Dan. Foica, una corfiță pentru lucru de mână brodată: dna Zoe N. Dima, colectantă; una plapomă mică croșetată; dna Elena P. Dima, un chamisol brodat; dna Maria Popoan n. Ciurcu, una cămașă bărbătească brodată din borangic; dăoara Elena Orghidean, una corfă de părete: dna Zoe Damian n. Ciurcu, 6 cuțite din cristal cu țitor; dăoara Octavia Rusu, una batistă brodată; dna Ecaterina Pușcariu n. Ciurcu, una corfă de părete din trestie; dna Agnes Dușoiu, 3 filigene; dna Policsena Ilasieviciu, 1 șorț negru brodat; dnul Ioan Dan preot gr. or. colectante: una mesuță de fumat; dna Maria Penciu, una corfiță pentru lucru de mână, 1 țitor de ștergare; dna Anastasia Moldovan, colectantă: una pânzătură cu 6 servete pentru cafea; dăoara Eugenia Grădină, una periniță pentru ace; dăoara Virgilia Lazar, una periniță pentru ace; Floarea Stanca, 1 ștergar. Mariuța Popoviciu, 1 ștergar, țesetură proprie. Marina Vraciu, una cătrintă țesetură proprie. Evuța Savu, 1 fund de perină. Saveta Savu, 1 ștergar. Ana Radu I. Petruț 1 ștergar de culme. Sofia Radu, 1 ștergar. Maria Savu, 1 ștergar. Ana Radu lui Crăciun, 1 fund de perină. Raveca Radu lui Todică, 1 ștergar. Susana Radu 1 vas pentru fragi. Raveca Radu lui Crăciun, 1 fund de perină. Marina Nicula lui Dănilă, 1 ștergar de culme. Ana Radu lui Nicolae, 1 ștergar. Salvina Safta măr. Niță, 1 ștergar. Solomia lui Petru, 1 ștergar. Brândușa Savu lui Ioan, 1 ștergar; dna Otilia Adamoviciu, colectantă: 1 corfiță de catifea, 1 tațietă din lână, mânuși filate; dna Olivia Adamoviciu, 1 garnitură (pânzătură și 6 servete) pentru cafea, 1 păreche jarsiere; dra Aurelia Adamoviciu, periniță de catifea; dra Letița Adamoviciu, 1 bărbuță croșetată; dl Valeriu Adamoviciu, 1 șatulă mică cu acoperiș de scoice; dra Maria Roth, 1 perină de orologiu, un ștergariu de pene; dra Bertha Kristyori, 1 tațietă din lână; dra Ilona Veres, 1 căiță de negligé; dra Lucreția Lazar, 1 însemnător de cetit; dra Klemsinszky, 1 broșă și 1 pepten; dra Nina Szekely, 1 periniță pentru ace; dra Irma Kertzo, 1 corfiță pentru bilete; dra Francisca Szedik, 1 păreche păpuși brod.; dra Iohanna Srecsi, 3 corfițe și 1 periniță de ace; dna Carolina Comșa, 1 periniță de ace; dra Tecla Comșa, 1 corfiță pentru bilete brod.; dna Anica Hențiu, 2 ștergare; d. Joya Floarea, 1 ștergar; dra Carolina Oncu, 1 ștergar; dra Crisca Floare, 1 ștergar; dra Rosalia Onc, 1 merindeață; dra Patrafina Borza, 1 ștergar; dra Gafția Anc, 1 ștergae; dra Ileana Hareguș, 1 șter-

gar; dra Reiner Kunigunda, 1 ștergar, merindeață; N. N. 1 ștergar; dra Maria Petruș, 1 merindeață; d. Pascu Banciu, 1 ștergar; d. Nicolau Haida, 1 ștergar; d. Iosif Banciu, 1 merindeață; d. Iov Leseni, 1 merindeață; dna Minerva Lesing, 1 ștergar; dna Maria Dirina, 1 ștergar; dra Olga Poruțiu, 1 săculeț de părete croșetat și montat; dle și dăoare: Istina Bogdan, 1 ștergariu; Maria Moisă, 1 ștergariu; Rusalina Mateș, 1 fund de perină; Lucreția Băcilă, 1 corfă pentru bilete din simburi 1 tasă pentru lampă; Cata Vlad, 1 ștergar; Victoria Crișan, 1 fund de perină croșetat. Floarea Crișan, 1 fund de perină filat. Vêruța Avram, 1 ștergar de culme. Marica Avram, 1 ștergar de culme. Nuța Avram 1 ștergar. Patrafina Stefan, 1 ștergar. Catrina Toma 1 ștergar. Elena Cosma, 1 acoperitor de poame. Veta Iacob, 1 ștergar. Maria Iula, 1 ștergar. Vironica Iula 1 ștergar. Vuța Lapoș, 1 ștergar. Sofia Păcurariu, 1 covor țesut, 1 cătrintă; Eufrosina Perian, 1 ștergar; Stanciu Maria, 1 ștergar; Tina Clesiu, 1 fund de perină; Maria Clesiu, 1 ștergar; Sofia Dregan, 1 ștergar; Anicuța Stega, 1 fund de perină; Victoria Radu, 1 periniță pentru ace; dl Silviu Moldovan, 1 colectuire de minerale; dl Demetriu Moldovan, consilier aulic, 1 colecțiune de minerale, aur, argint, aramă, antimon, plumb. Dna Matilda Popoviciu, 1 taviță pentru bilete din peluche brodată. Carolina I. Ciurcu, 1 album de pele pentru fotografii, 1 album pentru poesii.

Pentru această bunăvoință documentată față cu reuniunea noastră comitetul le aduce mulțămită pe calea aceasta.

Varietăți.

* (Postal). Se deschide concurs pentru postul de magistru postal în Elôpatak.

Condițiuni; Contract de oficial și cauțiune 100 fl. Emolumentele: afară de darea anuală pe sesonul scaldelor, adecă dela sfârșitul lui Maiu până la 15 Septemvre pe fiecare lună 15 fl. și 4 fl. paușal de cancelarie.

Suplicele se se trimită în termen de trei săptămâni la direcțiunea de postă în Sibiu.

* (Hymen). Dl Avram Pecurariu candidat la preoție din Lanerâm și a serbat Dumineca trecută cununia cu domnișoara Eufrosina Măcelariu fca domnului proprietariu din Mercurea Demetriu Măcelariu.

* (Reuniunea femeilor române) pentru înființarea unei scoale de fete române în Abrud, a ținut a 2-a adunare generală în 20/8 Septemvre a. c. cu care ocaziune s'au mai înscris de mmmbre ordinare dnele: Veduva protopopeasă Carolina Gall și Iulia Jurchescu, dăoarele Laura Ranta, Nina Șuluț și Elena Lobonț, și dnii Vasilie Ranta Buticescu și Romul Furduiu.

În aceeași adunare, revidându-se rațiociniile, s'a constatat, că în decursul anului espirat, adecă dela 20/8 Septemvre 1883 până în 20/8 Septemvre 1884, au încurs la cassa reuniunii 1,232 fl. 27 cr. v. a., și astfel fondul reuniunii până în prezent a crescut la suma de 4,302 fl. 35 cr. v. a. (patru mii, trei sute doi fl. 35 cr. v. a.)

Progresul acest frumos este a se mulțămii mai ales: institutului de credit și economii „Albina” din Sibiu, care în adunarea sa generală a votat din cuota de binefaceri 100 fl. v. a., apoi onorabilelor societăți minare: „Concordia” „Armonia” și „Siuluțiu,” cari încă au dat la fondul reuniunii venitul după câte un băeș.

Drept aceea subscrisul comitet profită de ocaziune de a-și exprima de nou în numele reuniunii tuturor dnelor și dnilor, cari au contribuit pentru reuniune, cea mai călduroasă și sinceră mulțămită și recunoștință pentru generosul sprigin.

Abrud în 6 Octombore, 1884.

Anna Gall,
președintă.

Alexandru Ciura,
secretariu.

* (Sânțire de biserică). La 7/19 Octombore a. c. se va sânți noua biserică română gr. cath. în Năsêud. La aceasta ocaziune în numita și la oarele 2 după ameași se va ținea un banchet. Prețul unei cuverte 2 fl.

Sara la oarele 8 se va arangia bal. Prețul de intrare 1 fl. dela familie și 80 cr. dela persoană.

Cei ce doresc a participa la banchet, să se însine până la 3/15 Octombore la comitetu arangiatoriu.

* (Deale economiei). Ni se scrie de pe Arieș: Mersul timpului din acest an care în partea cea mai mare a fost mai mult friguros a avut de rezultat întârzierea economilor nostri în lucrurile lor.

Părțile noastre și de altcum sus situate au de a simți mai tare acest curs nefavorabil al timpului. Fiind-că pre la noi se fac numai sêmănături de primăvară secerișul urmează toamna. În acest an din

motivele indicate holdele cu deosebire cele ce se află pre locurile din apropierea munților nu s'au copt nici până în zilele acestea așa încât oamenii sunt siliți a le tăia verși. Deși nu se poartă o economie de pământ așa întinsă totuși locuitorii nostri vor fi greu loviți în cazul acela când se va începe earna curând. Temerea e mare și speranța ni-e pusă numai în bunul Dđeu care toate le poate.

* (Avis celor avari). Un avar, anume Euclio șia ascuns banii sei sub o peatră. Într'acea un om necruțător a ajuns la sapă de lemn și în desperațiunea sa s'a dus să se spânzure într'un arbore. A voit să bată în arbore un cuiu, de care apoi să lege funea. Ca să poată bate cuiu la o înălțime mai mare, a voit să se sue pe o peatră ce se afla în apropiere; când a mișcat peatra dela loc, au vêdut sub ea mulțimea de bani, pe cari i-a și luat fără întârziere și în locul lor a pus funea, de care era să se spânzure și o au acoperit-o cu peatra. Nu mult după aceasta avarul Euclio a venit să-și vadă averea, dar aceasta era înlocuită cu funia, cu care în desperațiunea s'a, s'a și spânzurat.

* Balbina, sfântă vergură curată romană, cu tatăl seu cu tribunul Quirinus și cu familia întreagă a primit creștinismul dela papa Alesandru I pe la anul 119. Balbina avea o umflătură pe grumaz, de care a curat-o papa Alesandru prin aceea, că i-a pus pe gât, la cererea Balbinei, lanțul pe care l purtase el în temniță. Mai târziu au aflat și lanțul pe care l purtase S. Petru în temniță. Tatăl ei Quirin a murit ca martir, ea a rămas vergură în întreaga ei viață. În Roma încă din vechime s'au serbat ziua Sfintei Balbine, astăzi se serbează în 31 Martie. Numirea aceasta, de altcum, o au mai multe sfinte vergure și martire.

* (Cometă nouă). O cometă nouă, care nu e încă semnalată, a fost de curând descoperită la Heidelberg de cătră dl Wolff.

Ea n'a fost semnalată decât după câte-va zile la Paris, de unde n'a putut fi vêdută de cât la 24 Septemvre. Această cometă are strălucirea unei stele de mărimea a zecea; ea are un simbur și o coadă foarte frumoasă și pronunțată. În acest moment se află la 21° 20 m. de ascensie în dreapta și 20° de declinație nordică. Ea merge cu repeziune spre sud cu înțea de jumătate de grad pe și și crește încet, în strălucire. Nu sunt încă date suficiente pentru a se afirma dacă această cometă va fi vizibilă cu ochiul liber. Lucrul nu poate fi socotit nici teoreticesce nici cu aproximație. Elementele necesare calculului orbitei nu sunt suficiente pentru ca să poată fi fixată cu precizie. Dar soluția e apropiată.

* (Bibliografic). Nr. 38 anul XX al jurnalei „Familia” a apărut cu următorul cuprins:

„Progresul nostru cultural” (discurs presidential, la deschiderea adunării generale a societății pentru fondul de teatru român, în Arad la 27 Septemvre n. 1884), de Iosif Vulcan. „Inima” (poesie) de Ioan N. Roman. „Făclia” (novelă din popor) de Teochar Alecsi. „Șirele de Șirețel.” „Doine și hore din Ardeal” de I. Dologa. „Salon.” „Ordalie în evul de mijloc” (cu o ilustrațiune). „Literatură și arte.” „Ce e nou?” „Higienă.” „Logograf.” Posta Redacțiunii. „Amicul Familiei” nrul 17 anul VIII. a apărut cu următorul cuprins: „Căsătoria” studiu social de Eufrosina G. Stoenescu. „Unde mergi frumoasa mea” poesie de G. Sima. „Luculus” novelă de Lucreția C. Olariu. „Renascerea limbei românești în vorbire și scriere” (urmare) de Dr. Gregoriu Silași. „Sonet” de I. N. Macavei. „Diverse”, și 2 ilustrațiuni.

Nrul 18 cuprinde: „Un amor vechiu și altul nou” scenă în versuri (fine) de G. Sima. „Luculus” (urmare) „Madona siestinică de Rafael” (cu o ilustrațiune) „Ei” „Me întrebi” poesii. „O lipsă simțită” de I. Sonea. „Correspondință”. „Diverse”.

„Convorbiri literare” nrul 6 anul XVIII. Sumariu „Valachia în 1848” de Ubicini (Scrisoarea I). „Don Chișot” de St. G. Vêrgotici. „Studiu asupra romanului realist din zilele noastre” de Al. Gr. Suțu; „Magali”, „Cântece de Harem” poesii de Oscanio. Notiță bibliografică. „Erată.”

Posta redacțiunii.

Domnului A. P. în Libotin.

Nu Dta vei fi cel de pe urmă păcălit Nouă nu ne este cunoscut diariul „Amicul Familiei” în Graz, am vêdut însă că și alții se plâng prin diare contra firmei Paul Cislar că ea a primit prenumerațiunea, și diariul nu l'a trimis.

Mai reclamă încă odată, având în vedere principiul evanghelic: „Mai fericit lucru este a da, decât a lua.”

Bursa de Viena și Pesta.

Din 9 Octomvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta ung. de hârtie	88.80	88.80
Galbin	5.77	5.76
Napoleon	9.63	9.67
London (pe polița de trei luni)	421.85	121.90

Nr. 3335. Plen. [876] 4-6

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din
fundatiunea Andronic.

Din fundatiunea Andronic
sunt de a se conferi pe anul 1885
urmatoarele stipendii și ajutoare:

a) **una sută** de stipendii și
ajutoare de câte 30 fl. pentru tineri,
cari au intențiunea de a se aplica ca
noviți la meserie și industrie,
apoi pentru învățacei aplicați deja
la meserie și industrie, și în fine
pentru învățacei, cari au devenit sodali
(calfe) în anul curent 1884;

b) **unsprezece ajutoare** și
anume: **cinci** câte de 100 fl., **patru**
câte de 150 fl. și **două** câte de 200 fl.
pentru sodali (calfe), cari sunt în
conștiințele recerute de a se face
măestri;

c) **doi stipendii** de călătore-
rie, și anume: **unul** de 200 fl., ear
altul de 300 fl. pentru sodali (calfe),
cari voesc a călători afară din patriă,
pentru a se perfecționa în meseria
sau industria lor.

Toți cari voesc a concurge la
aceste stipendii și ajutoare trebuie să
dovedească:

a) prin atestat dela oficiul paro-
chial concernent, că sunt români greco-
orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comu-
nal, starea averii proprii și a pă-
rinților;

c) prin atestatul oficiului paro-
chial, la care aparține concurentul sau
familia concurentului, dacă trăesc pă-
rinții, câți copii minoreni sunt, câți
din acestia umblă la școală?

În special **tinerii**, cari au **in-
tențiunea** de a se aplica ca noviți
la meserii și concurge la un stipendiu
câte de 30 fl., afară de recerințele
generale indicate mai sus trebuie să
mai intrunească următoarele condi-
țiuni:

1. Se nu fie mai tineri de cât de
12 ani;

2. Se fie absolvat cu succes bun
cel puțin școala elementară (atesta-
tele școlastice);

3. Se fie încheiat contract cu
măestrul conform §-lui 61 al legii
industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea
ce se va dovedi prin așternerea con-
tractului.

Învățaceii aplicați deja la mă-
estrie sau industrie, cari concurge la
stipendiu câte de 30 fl., afară de re-
cerințele generali, trebuie să mai in-
trunească următoarele condițiuni:

1. Se fie angajați la vre-un mă-
estru cu contract, care să se alăture
la cerere.

2. Să aibă purtare bună dove-
dită cu atestat dela măestrii, la cari
au fost și sunt aplicați.

Sodalii, cari concurge laaju-
toriu anual câte de 30 fl., afară de
recerințele generale trebuie să intru-
nească următoarele condițiuni:

1. Să fie devenit în anul 1884
sodal (certificatul de sodal).

2. Să aibă atestat dela măestri
despre purtarea bună. Se producă și
alte documente recomandatoare; pre-
cum d. e. dacă sunt membri ai vre-
unei reuniuni de sodali (certificat dela
presidentul reuniunii respective).

Sodalii, cari concurge laaju-
toriu câte de 100 fl., 150 fl. și 200 fl.,
pentru a se putea face măestri, au să in-
trunească afară de recerințele gene-
rale încă următoarele condițiuni:

1. Se fie declarați în regulă so-
dali (certificatul de sodal).

2. Să fie lucrat cel puțin 3 ani
ca sodali (certificate dela măestri).

În cerere se arete anume: unde
voesc a se așeza ca măestri și ce
fel de mijloace bănesci mai au, ase-
mena să producă și alte documente

mcomandatoare, pecum d. e. că sunt
reembri ai vre-unei reuniuni de sodali
(certificat dela presidentul reuniunii
respective).

Sodalii, cari concurge la vre un
stipendiu de călătorie câte de 200 fl.
sau 300 fl., afară de recerințele gene-
rale, au se mai intrunească următoa-
rele condițiuni:

1. Se fie absolvat cel puțin 4
clase gimnasiale sau reale (atestare
de școală).

2. Să fie declarați în regulă so-
dali (certificatul de sodal).

3. Să fie lucrat cel puțin trei
ani ca sodal (certificate dela măestri).

Concurenții la aceste stipendii
de călătorie au să arete în cererile
lor, în ce limbi știu vorbi și scrie, și
care este planul detaiat al călătoriei lor.

Dela toți concurenții de
ori ce categorie să recere, ca cererile
lor să fie scrise și subscribe cu mâna
lor proprie și adresate consistoriului
archidieceșan gr. or. din Sibiu, și se
între aici cel mult până la **1 De-
cembrie a. c. stilul vechiu.**

Cererile sosite după terminul de-
fapt și cele ce nu vor fi instruite pre-
cum să recere mai sus, nu se vor lua
în considerare.

Dat din ședința plenară a con-
sistoriului archidieceșan ținută în Si-
biu, 14 August, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nr. 343. [890] 3-3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de
clasa a III-a Lătoreni protopresbi-
teratul Lupșei, pentru reintregirea
acesteia se escrie concurs cu termin de
30 zile dela prima aparițiune în „Te-
legraful Român.“

Emolumentele sunt:

Dela 125 case, câte o jumătate
ferdelă de bucate, câte o ți de lucru,
folosirea cimiterului și venitele stolari
obiciuite.

Doritorii de a compete la acest
post au de a-și așterne petițiunile in-
struite în sensul Statutului organic și
a Regulamentului pentru parochii din
1878 în terminul prefipt la acest oficiu.
Ofenbaia, în 3 Septembrie, 1884.

Pentru comitetul parochial:

Ioan Danciu,
protopresbiter.

Nr. 264. [902] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învăț-
toresc dela școala gr. or. „Șinca nouă“
din protopresbiteratul Făgărașului se
escrie concurs cu termin până la 7
Octobre a. c.

Salariul anual împreună cu acest
post este 200 fl. v. a., cuartir și lemne
de foc.

Doritorii de a ocupa acest post
vor avea a așterne petițiunile lor in-
struite conform legilor în vigoare până
la terminul sus arătat subscrișului ofi-
ciu protopresbiteral.

Făgăraș, 20 Septembrie 1884.

Oficiul protopresbiteral al tractului Fă-
gărașului în conștelegere cu comitetul
parochial.

Petru Popescu,
protopresb.

Nr. 366. [899] 3-3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învă-
țătoriu la școala confesională gr. or.
din Vama-Buzeului, cu care post este
impreună și cantoratul, peste tot cu
salariu de 200 fl., cuatir și lemne de
foc, se escrie concurs cu termin până
la 7 Octombre st. v. în care ți va fi
și alegerea.

Doritorii de a ocupa acest post
vor așterne suplicile lor iustruite în

sensul prescriptelor legii până la ter-
minul sus indicat, având a documenta
că știu cântările bisericesci, și a pro-
pune și limba maghiară.

Vama-Buzeului în 16 Septembrie
1884.

În conștelegere cu comitetul parochial:
Spiridon Damian,
adm. pprebs.

Nr. 2123. [904] 1-3

Publicațiune.

Duminecă în 26 Octomvre a. c.
se va esărnda dreptul de cărciumărit în
comuna **Tilișca** pe timp de **trei ani**
și anume: din **1 Ianuarie 1885** până
în **31 Decembrie 1887**, prin licitațiune
publică în cancelaria comunei Tilișca.

Licitațiunea se va începe la 2 oare
după ameași.

Prețul strigărei este **1851 fl. 50 cr.**
pe an.

Vadiul va fi de **10%**. Oferte cores-
pundătoare prescrișelor se primesc la pri-
măria comunală în Tilișca numai până în
25 Octomvre seara la 6 oare.

Condițiunile detaiate se pot afla la
subscrișul precum și la primăria comunală
din Tilișca.

Săliște în 7 Octomvre, 1884.

Pretorele cercuale.

Nr. 4737 civ. 1884. [908] 2-3

Publicațiune.

Tribunalul din Elisabetopole aduce la
cunoștiunța publică, că terminul de pertractare
pentru concessibilitatea comasării ho-
tarului comunei **Bernád** s'a statorit pe
țina de 26 Novembre 1884 st. n.
dimineața la 9 oare în comuna **Bernád**
la locuința judeului comunal, la care pertractare
prin aceasta se citează toți posesorii
comunei cu aceea, că cei neprezenți se vor
considera ca învoiți cu comasarea, — și
că exemplariul I. al cererei îl pot privi la
numitul tribunal.

Pertractarea o va ținea judele reg.
Nicolau Székely.

Din ședința tribunalului reg. al Eli-
setopolei, ținută la 29 Septembrie 1884.

Nagy Lajos, Butak,
președinte, notariu.

Nr. 3169 civ. 1884. [900] 3-3

Publicațiune.

Pentru a se putea face preparativele
în obiectul segregărei și a limitărei pășuni-
tului în **Chirileu**, și anume pentru ordi-

narea representațiunii, alegerea ingineriu-
lui și facerea preliminarului de spese, se
statoresce ți de pertractare pe **22 Novem-
bre, 1884**, dimineața la 9 oare în comuna
Chirileu. La aceasta se provoacă a se
presenta cei interesați, cu observarea, că
prezența lor nu va împedeca pertractarea.

Elisabetopole, 30 Septembrie, 1884.

În numele tribunalului:

Székely Miklós,
jude esmis.

Infallibil.

Retrimitem banii
primiti tuturor ace-
lor, cari nu va avè
efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina
goală (pleșugie) la căderea părului,
formarea petelor și la încăruntire.

După întrebuintare mai deasă ga-
rantăm succesul. Expediția în sticle
originale cu **fl. 1.50**, la sticle de
probă **fl. 1** prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu
succesul cel mai strălucit la slăbi-
ciunea memoriei și la durere de
cap.

Deposit principal în Transilvania:
pentru Sibiu: numai la băcănia F. A.
Reissenberger. Bistrița: Fried. D.
Herberth, farmacist. Cluș: Nicolau
Székely, farmacist. Feldioara: Wilhelm
Schneider, farmacist. Aiud: Iosef
Oberth, farmacist. Praid: A. Weber,
farmacist. Székely-Kerestur: Fr. Ios.
Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale
pentru frumusețea din care se nasce frăgedie, forme
frumoase și albe la trup, depărtează
petele de piele și de vârsat. — Prțul
85 cr. [713] 27

„Bonquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmau pentru damele ele-
gante. Dintre toate parfumurile cel mai
bun. Pentru forma cea de tot frumoasă
se poate întrebuinta și ca presente.
Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Neîncungiurat de lipsă la economia de vite.

Pravuri de Transilvania pentru cai și vite cornute.

Pregătite din cele mai aprobate mijloace de casă, corespundătoare relațiunilor
noastre economice și pusejiunii țerei noastre, cari atât ca mijloc de cură, cât și
ca mijloc proservativ nu ar trebui să lipsească la nici un econom adevărat.

Pentru cai.

Contra ciumei, șoreceilor și altor boale periculoase, precum: catarhoea
organelor de respirațiune, catarhoea de stomach, nemistuire,
colică, tusă, marasma (Abmagerung) preste tot, contra celor mai decidē
toare boale; mai departe servesc pravurile acestea la cal spre crescerea frumoasă
și-l susțin sănătos și înfocat.

Pentru vite cornute.

Contra deosebitelor aprinderi și alte boale, precum: flatulentia și colică,
mai departe la vaci, dacă dau lapte puțin și slab, contra marasmei (Abmagerung)
contra apetitului perdut și cu deosebire la vitele de îngrășat.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

Pravuri de Transilvania pentru oi.

Un obiect neapărat de lipsă în economia rațională de oi, preparat din cele
mai aprobate și practice mijloace de casă, cel mai bun mijloc de cură și preserva-
tiv contra boalelor epidemice, cari domnesc mai adese ori, precum: Genuriu
vermele de plămână (Lungenwurm), călbează, clorosea (Anaemie Bleich
sucht), tusă, diarhoea, bubat (vârsat) mai departe restitue apetitul perdut și
vindecă toate boalele de stomach și a organelor din lăuntru ș. a. m.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

Pravuri de Transilvania pentru rimători.

Cel mai aprobat mijloc de cură pentru rimători. Curează diarhoea, colica,
branca, precum și felurite aprinderi. — E de mare folos și pentru rimătorii de în-
grășat, fiind-că face apetit și tot odată și îngrășă.

1 pac. à ¼ Kilo 30 cr. v. a.

1 pac. à ½ Kilo 60 cr. v. a.

[708] 8-10

Depositul principal de expedițiune la

Albert Wachsmann,

apotecar în Borgo-Brund. (Transilvania).

Mai departe în deposit: în Sibiu, Cluș, Alba-Iulia și Sighisoara la J. B. Mis-
selbacher sen., în Bistrița la A. Kollmann, în Deva la Apotecar Josef Fr.
Nádasch.